

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Flugten til Amerika

Citation: Winther, Christian: "Flugten til Amerika", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 85. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-winterchr01val-shoot-workid67853.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

FLUGTEN TIL AMERIKA.

Dengang da jeg var en lille Een,
Og havde begyndt min Skole,
Og havde faaet Støvler paa begge Been,
Og kastet min Blouse-Kjole;

Da var jeg ikke saa from som nu,
Da havde jeg Been i Panden,
Mit Blod var heedt og ilter min Hu,
Jeg forstod mig kun lidt paa Forstanden.

En Middagstid mellem Tolv og Eet
Engang, var jeg rigtig i Vinden;
Med Næven knyttet og Hjertet heedt
Jeg stod, og med Taarer paa Kinden.

I Skolen jeg havde faaet et Nul
For de første Declinationer,
86 Mama havde skjændt for et lille Hul
Paa de Casimirs Permissioner.

Og Bagerens Rikke, som før var saa sød,
Hun stod nu og loe ved Porten;
Hun havde mig lovet et Hjerte-Brød,
Det, saae jeg, hun gav til Morten.

»Nei,« tænkte jeg da, »det er for galt!
Langt meer, end jeg kan udholde; -
Det skal de Alle faae dyrt betalt,
Som mig denne Tort forvolde.

Nu flygter jeg bort til Amerika!
Og naar Man saa er forlegen,
Hvor atter Man faaer en Peter fra, -
Ja - saa er Peter af Veien.«

Forbauset min yngre Broder, Emil,
Gav Slip paa Pidsk og paa Slæde,
Paa Ansigtet stod et usikkert Smil
Omtrent mellem Lee og Græde.

»Ja, hør du, Emil! du skal gaae med,
Som Brødre vi bør holde sammen;
Her er ei længer vort blivende Sted,
Hist finde vi Trøst og Gammen.«

Den Lille han saae paa de nye Skoe,
Og glatted sin Blouses Folder:
»Hvor lang er vel Veien, skal jeg troe?
Og mener du, Skoene holder?«

»Ja, længer der er til Amerika
End til Tante Lise paa Landet;
Men for at komme didhen herfra,
Man seile maa over Vandet.

Men hvis man saa Farten overstaaer,
Fortryder man aldrig Løbet:
Man faaer til Foræring en Herregaard
Og Penge ovenikjøbet.

Med Sølv er Hestens Hov beskoet
Og Vognens Hjul beslaaet;
Guldet det ligger dig for din Fod,
Du bukker dig kun for at faa 'et.

Confectrosiner og Mandler der groe,
I store Duske de hænge
Paa Træerne sammen, to og to,
Og koste slet ingen Penge.

Brystsukkre du som Tvebakker seer,
Som Rugbrød Chocolate,
Med Sukkerkugler det hagler og sneer,
Og regner med Limonade.

Og Frihed har man endnu dertil
Fra Morgen til Aftens Ende,
Man spytter paa Gulvet, hvor man vil,
Og lader Cigarerne brænde.

Man gynger den hele udslagne Dag
I deilige Vuggestole,
Og det kommer an paa Hvers Behag,
Om han gider gaaet i Skole!«

88

»Ja saa,« sa'e den Lille, »saa er det et Ord!
Nu er da min Reise besluttet;
Min Appetit er just ikke stor
Til at komme i Institutet.

Min Krydderkringle jeg henter endnu, -
Den skal gjøre godt paa Veien,
Og saa den store Bibel, du?
Den, veed du jo, er vor egen!«

Med Billedbiblen i Favn han kom,
Mens Kringlen har bar i Munden; -
Saa stod vi lidt stille, og tænkte os om,
Thi bitter var Afskedsstunden.

Vort kjære, rolige Fædrehjem
Vi skulde for *evigt* savne; -
Da aabned Mama sit Vindue paa Klem,
Og raabde paa vore Navne:

»Emil og Peter! hvor skal I hen?
Hvad gjør I med Bogen paa Gaden?
Skynd jer nu strax herind igjen,
Nu kommer Dorthe med Maden!«

Betuttede begge to vi stod,
Vor Reise gik reent i Glemme,
Og uvilkaarligt lystred' vor Fod
Den moderligt myndige Stemme.

Min Vrede nedslog hendes blide Røst
Som Lynstraalen Egestubben,
Jeg drukned min Sorg og fandt min Trøst
Paa Bunden af Sagosuppen.